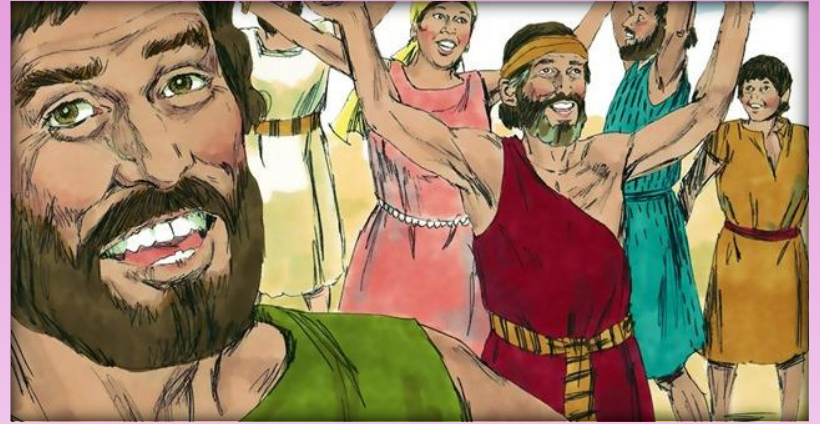
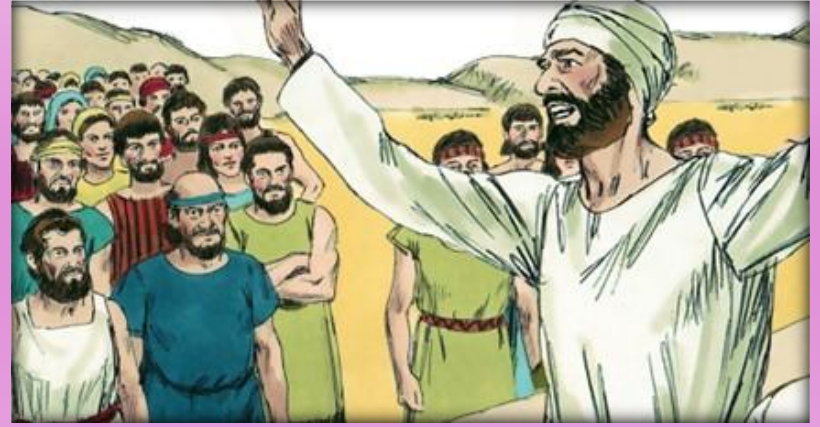
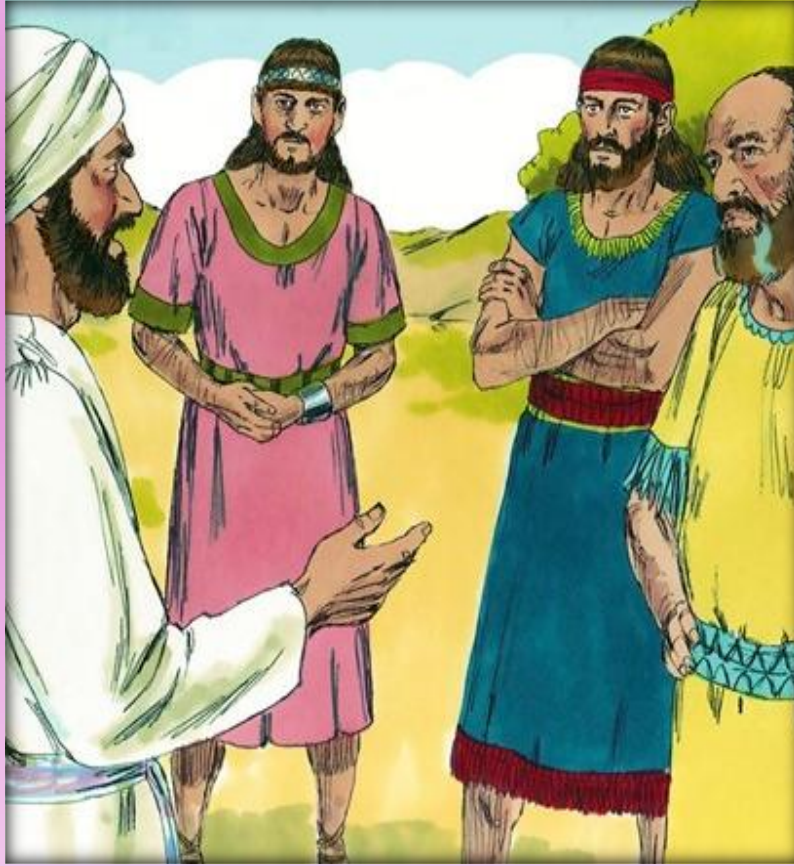
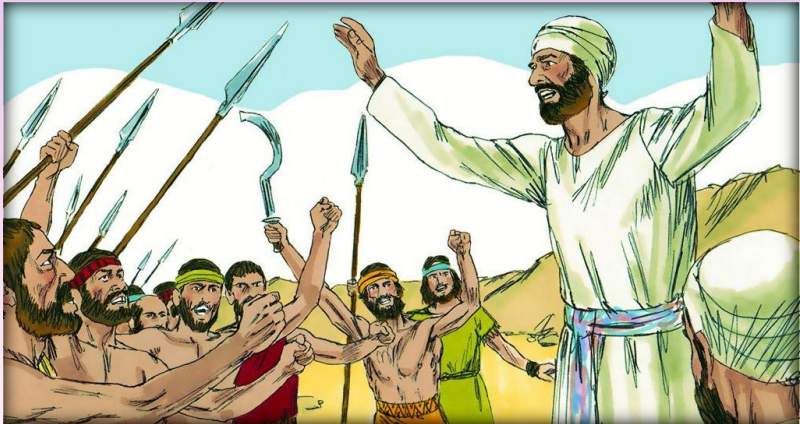
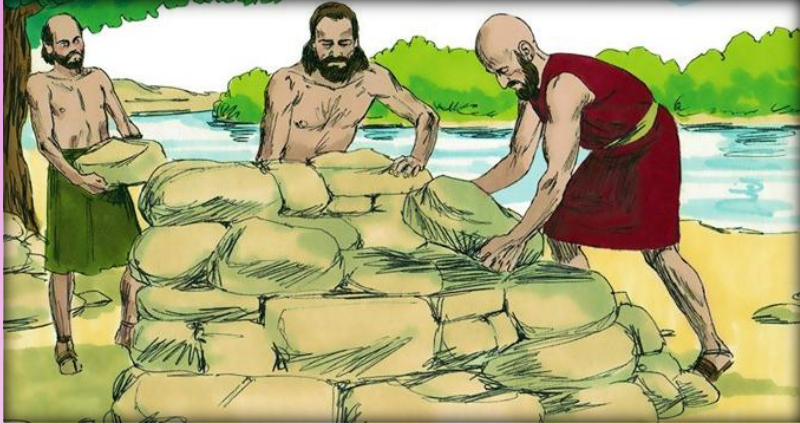
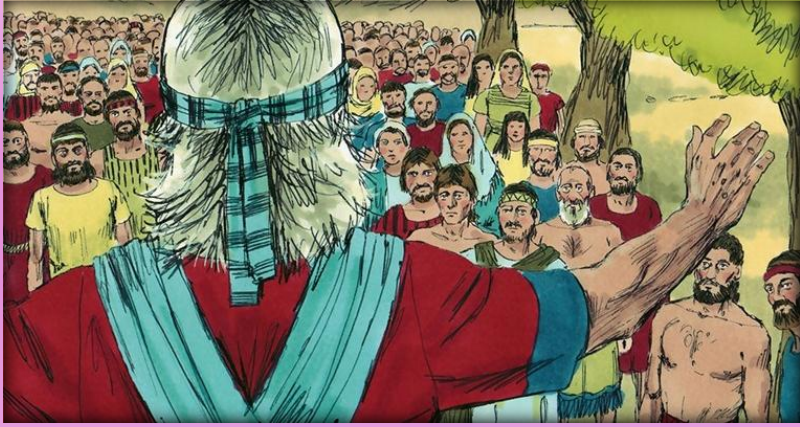

อาศัยในแผ่นดิน

“คำตอบนุ้มนวลช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้
หายไป แต่คำกักขพะเร้าโทสะ” (สภษ. 15:1)

หลังจากสงครามหลายปี อิสราเอลได้พิชิตคานาอัน แม้ว่าประชากรยังไม่ถูกขับไล่ออกไปทั้งหมดก็ตาม

ชนเผ่าสองเผ่าครึ่งที่ยึดครองดินแดนทางตะวันออก (รูเบน กาด และมนัสเสห์ครึ่งเผ่า) และข้ามแม่น้ำจอร์แดนมาช่วยพิชิต ได้ทำตามพันธสัญญาของตนอย่างซื่อสัตย์

ในที่สุด เวลาแห่งการจากลา ก็มาถึง หลังจากอวยพรและแนะนำให้พวกเขาดำเนินตามทางของพระเจ้า โยชูวาก็ปล่อยพวกเขาไป แต่การจากลานั้นถูกบดบังด้วยความเข้าใจผิดอย่างร้ายแรง ซึ่งอาจทำลายความสามัคคีของชาวอิสราเอลได้อย่างง่ายดาย

- ➡️ สุนทรพจน์สั่งลา (โยชูวา 22:1-8)
- ➡️ เหตุผลแห่งความเชื่อ (โยชูวา 22:10-12)
- ➡️ ข้อกล่าวหา (โยชูวา 22:13-20)
- ➡️ คำตอบที่เมตตากรณา (โยชูวา 22:21-29)
- ➡️ การคืนดี (โยชูวา 22:30-34)

สุนทรพจน์สั่งลา

“เพียงแต่จงระวังให้มากที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติ และกฎหมายซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์บัญชาท่านไว้ คือให้รักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และยึดมั่นอยู่กับพระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน”(ยชว. 22:5)

เนื่องจากแม่น้ำจอร์แดนจะทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างเผ่าต่างๆ โยชูวาจึงให้คำแนะนำที่ชาญฉลาดแก่เผ่าทั้งสองและครึ่งเพื่อให้พวกเขายังคงซื่อสัตย์ต่อไปได้ (โยชูวา 22:5):

จงรักพระเจ้าของท่าน

ความรักคือหลักการที่ควรนำเราไปสู่พระเจ้า เรารักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน (1 ยอห์น 4:19)

เดินไปด้วยความเชื่อฟังกับพระเจ้า

นี่คือวิธีที่โยชูวาแสดงให้เห็นความประพฤติที่คาดหวังจากผู้ที่เลือกเดินกับพระเจ้า

รักษาบัญญัติของพระองค์

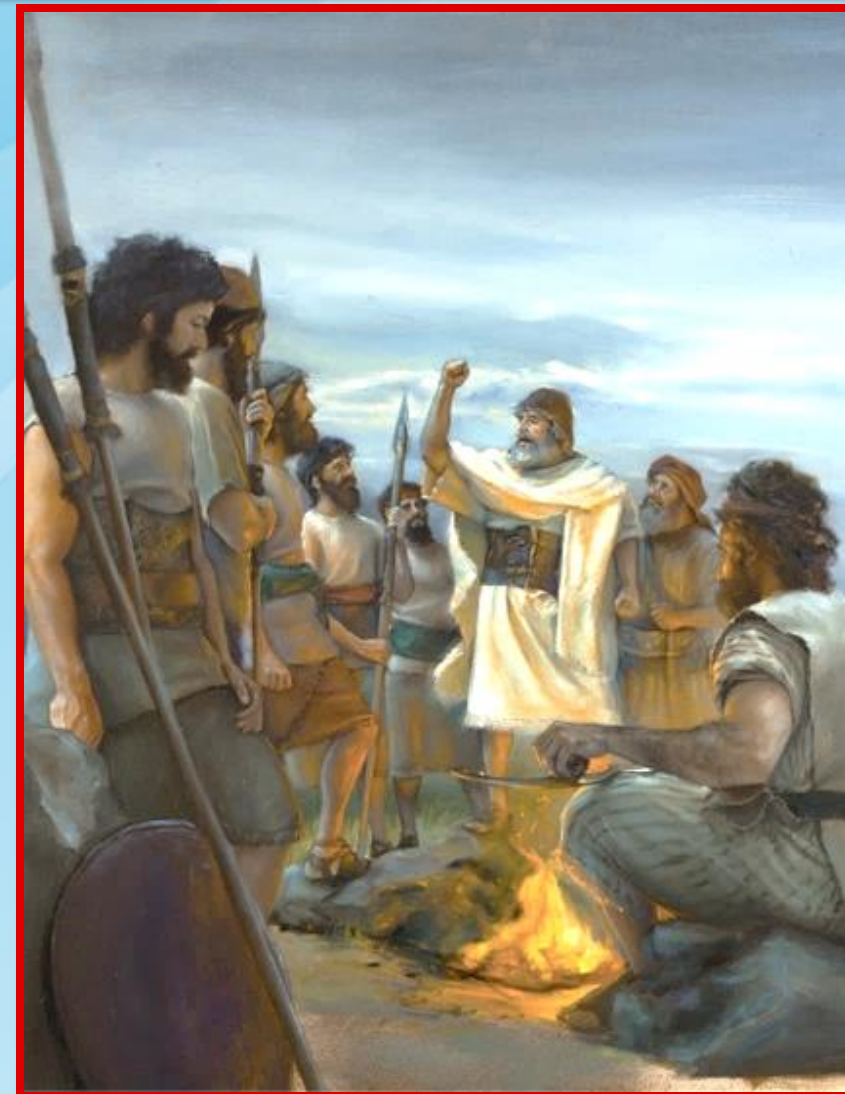
การเชื่อฟังเป็นผลตามธรรมชาติของหัวใจที่สำนึกในพระคุณที่เข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ

ยึดมั่นในพระองค์

เราต้องยึดมั่นในพระเจ้าโดยไม่ปล่อยให้สิ่งรบกวนใดๆ มาทำลายพันธะสัญญา

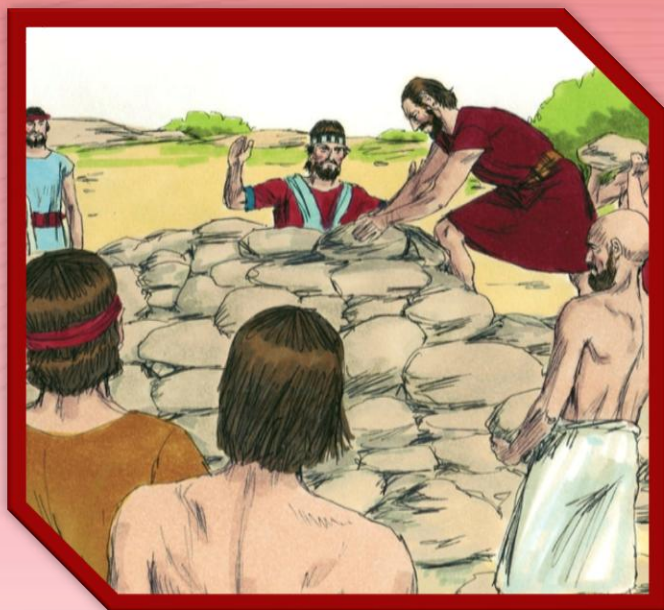
รับใช้พระองค์ด้วยหัวใจและจิตวิญญาณของท่าน

เราจะพบจุดมุ่งหมายที่แท้จริง ความพึงพอใจ และชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ เมื่อเราเต็มใจรับใช้พระเจ้าผู้สร้างด้วยความรัก

เหตุผลแห่งความเชื่อ

“และเมื่อพวกเขามาถึงท้องถื่นใกล้แม่น้ำจอร์แดนในแผ่นดินคานาอัน คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งเผ่า ได้สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดน เป็นแท่นขนาดใหญ่” (ยชว. 22:10)

ใกล้กับสถานที่ที่โยชูวาได้สร้างอนุสรณ์สถานแห่งการข้ามแม่น้ำจอร์แดนอย่างอัศจรรย์ สองเผ่าครึ่งได้สร้างแท่นบูชาที่คล้ายกับแท่นบูชาของสถานศักดิ์สิทธิ์ (ยชว. 22:10, 28)

การกระทำนี้ถูกตีความว่าเป็นการละเมิดกฎหมายที่ห้ามการถวายเครื่องบูชาในสถานที่อื่นนอกจากแท่นบูชาเผาในสถานศักดิ์สิทธิ์ (เลวีนิติ 17:8-9)

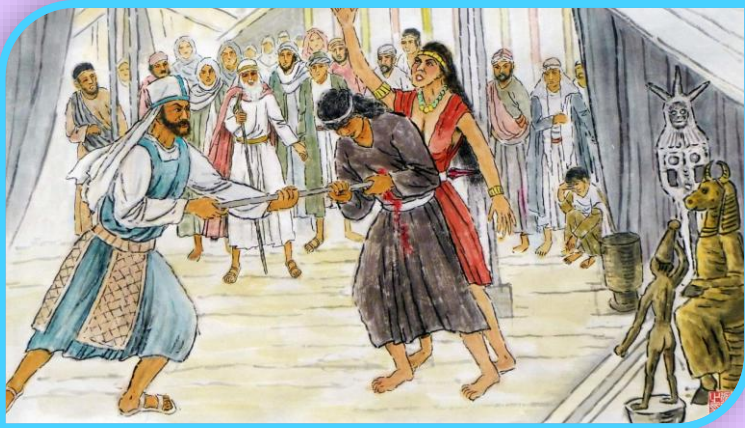
ชาวอิสราเอลที่เหลือตัดสินใจกำจัดบาปนี้โดยการโจมตีพี่น้องของตน (ยชว. 22:12) แต่พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสงครามกลางเมืองนองเลือด พระองค์ทรงตั้งผู้คนที่เลือกที่จะไม่ตัดสินใจโดยปราศจากหลักฐานทั้งหมด พวกเขาให้ออกาสแห่งความสงสัย และพวกเขาตัดสินใจให้ออกาสพี่น้องได้อธิบายตนเอง (ยชว. 22:13-14)

ปรากฏว่าความผิดพลาดเพียงอย่างเดียวของเขาคือการไม่แจ้งให้พี่น้องทราบถึงเจตนาของเขา... แต่นั่นไม่ใช่ความบาป

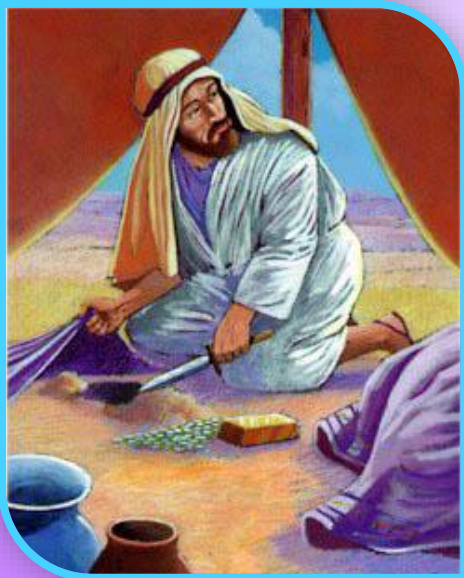
ข้อกล่าวหา

“ชุมนุมชนทั้งสี่ของพระยาห์เวห์กล่าวกันว่า ‘พวกท่านได้ทำการทรยศเช่นนี้ต่อพระเจ้าของอิสราเอลได้อย่างไร ในการที่ท่านได้หันกลับจากการติดตามพระยาห์เวห์ โดยสร้างแท่นบูชาสำหรับตัวในวันนี้เป็นการกบฏต่อพระยาห์เวห์?’ (ยชว. 22:16)

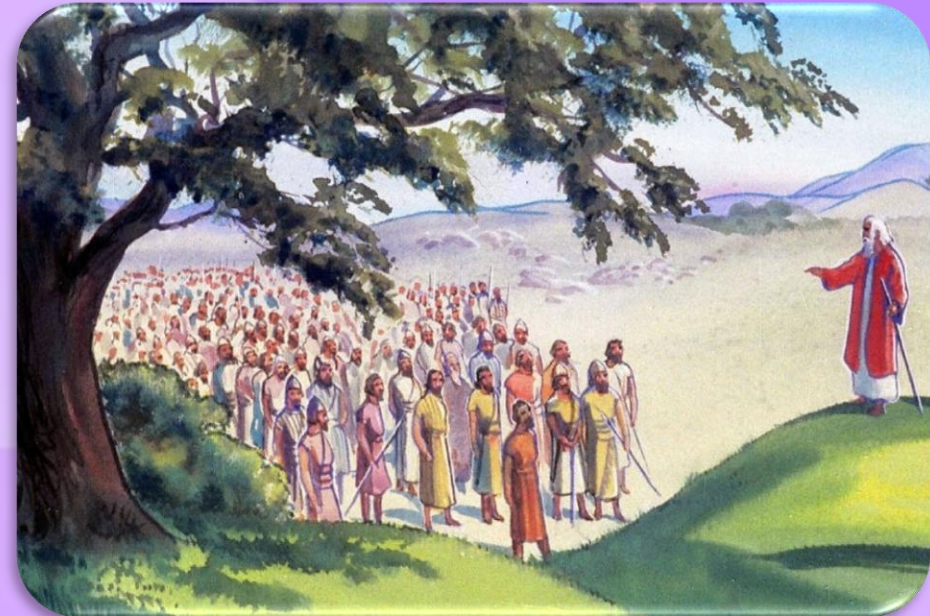
เหตุใดฟีเนหัสจึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าคณะกรรมการสอบสวน (ยชว. 22:13-14)

ฟีเนหัส บุตรชายของมหาปุโรหิต ได้พยายามอย่างไม่ลดละในการหยุดยั้งบาปที่บาอัลเปโออร์ (กันดารวิถี 25:7-8) ในคำปราศรัยของเขา เขาเชื่อมโยงบาปนี้กับบาปของอาคาน และเปรียบเทียบ กับบาปที่คิดว่าเกิดจากสองเผ่าครึ่ง (ยชว. 22:16-20)

คำปราศรัยของฟีเนหัสสมเหตุสมผลอย่างยิ่ง หากมีการถวายนเครื่องบูชาบนแท่นบูชาที่เพิ่งสร้างขึ้นใหม่ พระเจ้าจะทรงลงโทษอิสราเอลทั้งหมด (ยชว. 22:18ข)

อย่างไรก็ตาม พระองค์ได้ทรงให้โอกาสพวกเขาแก้ไขความผิดพลาดนี้ก่อนที่จะพวกเขาจะกระทำความบาป พระองค์ได้ทรงให้โอกาสพวกเขากลับไปยังฝั่งแม่น้ำจอร์แดนซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานนมัสการ (ยชว. 22:19)

คำตอบที่เมตตากรณา

“ถ้าเราได้สร้างแท่นบูชาขึ้นเพื่อหนีจากการติดตามพระยาห์เวห์ หรือเพื่อถวายเครื่องบูชาเผาทั้งตัว หรือธัญบูชา หรือเพื่อถวายसानติบูชาบนแท่นนั้น ก็ขอพระยาห์เวห์ทรงลงโทษเถิด” (ยชว. 22:23)

เมื่อถูกกล่าวหา เผ่ารูเบน และกาด และเผ่ามนัสเสห์ ครึ่งเผ่า ก็ได้ประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีดังนี้:

พวกเขาจับฟังข้อกล่าวหาอย่างเจียบๆ

พวกเขาเรียกพระเจ้ามาเป็นพยาน

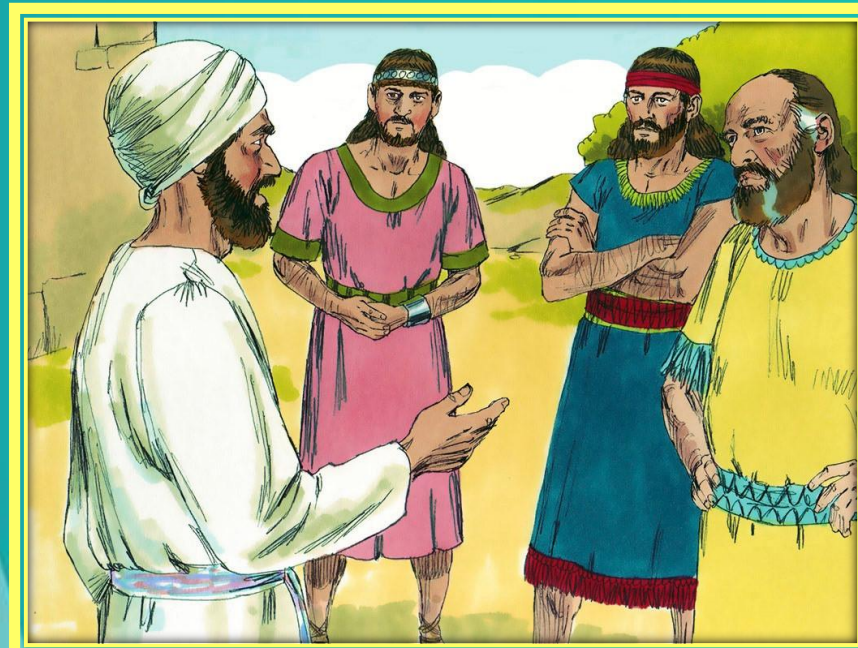
พวกเขายอมรับการลงโทษหากทำบาป

พวกเขาเปิดเผยเจตนาที่แท้จริงของตน

เมื่อชาวอิสราเอลไม่ทราบแรงจูงใจของพี่น้องในการสร้างแท่นบูชา พวกเขาก็รับเอาแนวคิดนี้มา: การกบฏ ความปรารถนาที่จะแยกตัวออกไป และการลงโทษจากพระเจ้า

ความจริงก็คือ ความปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับพี่น้องของตน และหลีกเลี่ยงการแยกตัวออกไป ในอนาคตของชาวอิสราเอล (ยชว. 22:24-26)

แม้ว่าเผ่าที่ถูกกล่าวหาอาจรู้สึกขุ่นเคืองกับข้อกล่าวหาและตอบโต้อย่างรุนแรงเพื่อปกป้องตนเอง แต่ด้วยปฏิกิริยาที่เป็นมิตรของพวกเขา สงครามจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้

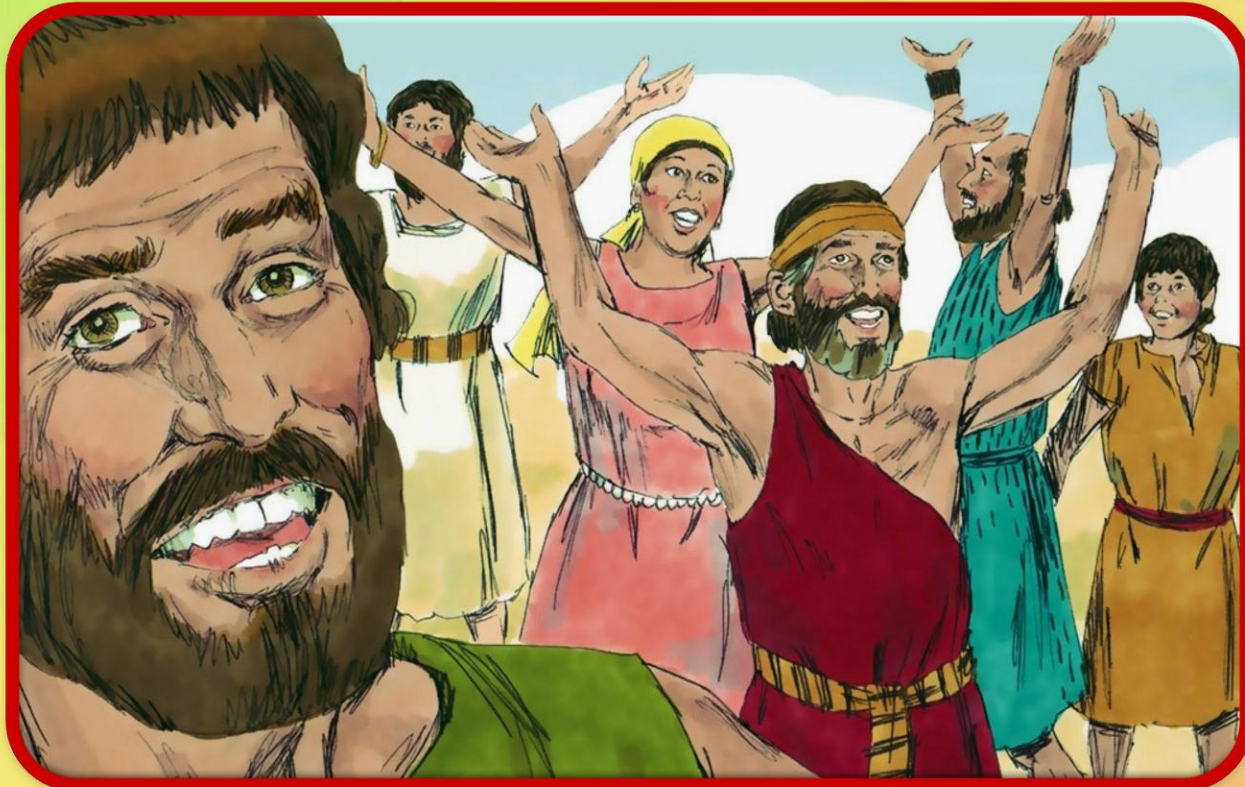

การคืนดี

“รายงานนั้นเป็นที่พอใจประชาชนอิสราเอล แล้วประชาชนอิสราเอลก็สรรเสริญพระเจ้า และไม่พูดถึงเรื่องที่จะทำสงครามกับพวกเขา เพื่อทำลายแผ่นดินซึ่งคนรูเบนและคนกาตได้อาศัยอยู่นั้น” (ยชว. 22:33)

เมื่อเห็นว่าข้อกล่าวหาเหล่านั้นไม่มีมูลความจริง ฟิเนหัสและคณะผู้แทนอิสราเอลจึงรู้สึกโล่งใจ (ยชว. 22:30-31) ส่วนพวกเขา เมื่อชาวอิสราเอลได้เรียนรู้ความจริง พวกเขาก็มีความยินดีและสรรเสริญพระเจ้า (ยชว. 22:32-33)

จากตัวอย่างของพวกเขา เราสามารถมองเห็นขั้นตอนที่จำเป็นในการฟื้นฟูสันติภาพในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เมื่อเกี่ยวข้องกับครอบครัว คริสตจักร และชุมชน:

การสื่อสารถึงความคิดของพวกเรา

อย่าเพ่งด่วนสรุป

พูดคุยถึงปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนลงมือกระทำ

ยอมเสียสละเพื่อความสามัคคี

ตอบสนองด้วยความสุภาพต่อข้อขัดแย้ง

ชื่นชมยินดีต่อสันติสุขในพระเจ้าที่ได้รับการฟื้นฟู

“บัดนี้ ลูกหลานของกาดและรูเบนได้นำจาริกไว้บนแท่นบูชาของพวกเขา ระบุจุดประสงค์ในการสร้างแท่นบูชา นั้น และกล่าวว่า “แท่นบูชานี้จะป็นพยานระหว่างเราว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า” ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงพยายามป้องกันความเข้าใจผิดในอนาคต และขจัดสิ่งที่อาจเป็นสาเหตุของการล่อลวง

บ่อยครั้งที่ความยากลำบากร้ายแรงเกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดเล็กๆ น้อยๆ แม้แต่ในหมู่ผู้ที่ถูกกระตุ้นด้วยเจตนาอันชอบธรรมที่สุด และหากปราศจากความสุภาพและความอดทน ผลลัพธ์ที่ร้ายแรงและถึงขั้นร้ายแรงอาจตามมา [...]

ไม่มีใครเคยถูกดำเนินคดีและประณาม แต่หลายคนกลับถูกผลักดันให้ห่างไกลจากวิถีทางที่ถูกต้อง และนำไปสู่การทำให้ใจแข็งกระด้างต่อความเชื่อ จิตใจแห่งความเมตตา กิริยามารยาทที่สุภาพอ่อนโยนและอดทน อาจช่วยผู้ที่ทำผิดและปกปิดบาปมากมายได้”